A°. 1838. N°. 28.

VRIJDAG, DEN 6den APRIL.

Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 3 April* 1838.

Namens Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, wordt bij deze bekend gemaakt, dat de *Zetting van het Brood* bepaald is, als volgt:

Dat een BROOD van *acht* Centen, zal moeten wegen 5 Oncen en 1½ Lood; — en

Dat van *vier* Centen; 2 Oncen en 1¾ Lood.

De prijs van het *Vleesch* is bepaald, als volgt:

Het RUNDVLEESCH 50 Centen per ℔
Het SCHAPENVLEESCH 48 » per ».
Het VARKENSVLEESCH 30 » per ».

Wordende alzoo alle Broodbakkers en Vleeschhouwers gelast zich daarna te gedragen.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den [illegible]

Alzoo de navolgende personen zich bij requeste aan [illegible] Generaal hebben geadresseerd met verzoek om Brieven van Manumissie voor de na te meldene Slaven, te weten:

V. KEIJZER, als Straatvoogd over- en voor de Slavin *Johanna* en hare Kinderen *Sommetje*, *Alida*, *Elisabeth*, *Dirk*, *Maria*, *Hendrika* en *Geertruida*; weleer toebehoord hebbende aan J. N. TORRES.

JOHAN HEINRICH CORDUA, nom. ux., voor de Slaven *[illegible]* en *Jan*; hem nom. ux. in eigendom toebehoorende.

D. J. EIJKEN SLUIJTERS, voor de Slaven *Vigeland* en *Johannes*; hem in eigendom toebehoorende.

SALOMON VAN THOL voor den Slaaf *[illegible] Smit*; hem in eigendom toebehoorende.

CURATOR en WEESMEESTER, als beheerende den Boedel wijle S. J. LEMMERS Wed. BRAUN, voor de Slavin *Sophie*; gemelden Boedel toebehoorende.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen alle degenen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *drie* weken na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, de verzochte *Brieven van Manumissie* verleend worden.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Mengelingen.

HET PASPOORT.

—» Wat hoor ik, Leon, is het toch waar mag ik u geluk wenschen met u voorgenomen huwelijk?»

—» Zeer zeker.... Gij ziet dien koffer en dien reiszak: over een uur zit ik op de Diligence; morgen avond kom ik te *Montargis*, en overmorgen hoop ik mijne aanstaande te zien, die op 't land woont, een uur of wat verder.»

—« En uwe aanstaande, ziet zij er goed uit?»

» Allerliefst.... Ik heb ze nooit gezien, maar Oom Lombard, die zoo vriendelijk is geweest, om dat huwelijk voor mij te bedisselen heeft mij van 't jonge meisje een bekoorlijk tafereel opgehangen. Achttien jaren, blond, honderdduizend franken als bruidschat, en nog eens zoo veel in het verschiet. Gij zult haar zien, Jules: want gij behoort tot het klein getal mijner hedendaagsche vrienden die ik, eenmaal getrouwd, niet zal afwijzen aan de deur.»

—» Ik dank u. Doch 't wordt tijd voor uw vertrek. Vaarwel, voorspoedige reis en veel geluks!»

Leon Durand was een jongman, vrij wel gemaakt, van een innemend voorkomen, en gansch niet dom. Daar hij, bescheiden van aard, der bedilzucht weinig voedsel gaf, was hij nog al overal op zijne plaats zonder ergens in 't bijzonder de aandacht te trekken. Evenwel, hij had in zijn karakter wel iets zonderlings. Sedert zijn twintigste jaar, aan zich zelven overgelaten, meester van zijn doen en laten, en niet onbemiddeld, had Leon [illegible] ongehuwden staat: hij had noch de neigingen noch de hartstogten, die waarde geven aan het leven van een vrij gezel; voor hem had de onafhankelijkheid niets bekoorlijks; hij ontvlood de luidruchtige vermaken, en van ongeoorloofde minnarijen had hij een' afkeer. Hij stelde zich de liefde niet anders voor, dan als iets teeders en zachts en bestendigs. Meêgaande van aard en gedwee, zich gaarne voegende naar een anders meening, tot gehoorzaamheid geneigd, daar hij zich willig liet besturen, vond hij zich natuurlijkerwijze gezadeld en getuigd voor 't huwelijk, en toch begreep men niet, wat die brave jongman al waarborgen opleverde voor huisselijk geluk. Men had den goeden echtgenoot in den vrij gezel miskend, en ondanks zijne loffelijke hoedanigheden, zijne zes duizend kroonen rente en zijnen grooten lust om te trouwen, was Leon nog op zijn achtentwintigste jaar ongehuwd.

Zoo onbedreven als ongeduldig, wendde hij zich eerst tot een jong weeuwtje, wier behaagzucht hij betaalde met een' huwelijksvoorslag, in [illegible] woorden. De weduwe, daarop niet bedacht, stond verbaasd, dat men hare grillen in ernst had opgenomen, doch zij stelde haren weduwenstaat te wel op prijs, om van het zoet genot der vrijheid afstand te doen. Zij bedankte dus haren trouwhartigen vrijer, en gaf hem zijn afscheid. Door die teleurstelling uit het veld geslagen, gedroeg Leon zich, van het oogenblik af aan, in zijne verdere pogingen, zoo averegtsch en beschroomd: dat hij tot driemaal toe schipbreuk leed. Elk sprak van zijne nederlagen, waarvan het gevolg was, dat de familiën, waar hij zich meê verbinden wou, er reeds van schrikte op 't eerste woord. » Hij is afgewezen," zoo zeide men, » door Mevrouw **, door Mejufvrouw *** en *** zeker moet die jongman, achter een innemend uiterlijk, eene of andere grove ondeugd verbergen." 't Was een ruim veld voor allerlei gissingen en veronderstellingen, de eene al vreemder en schrikbarender dan de andere. Zoo verliepen er verscheiden jaren, en Leon, gebukt onder den last zijner tegenspoeden, en door die gedurige weigeringen afgeschrikt, werd er eindelijk ten eenemaal moedeloos onder.

Gelukkigerwijze, kwam oom Lombard hem te hulp. De Heer Lombard was in zijne jeugd reisbediende geweest; sedert rijk geworden, en als geassocieerde aan 't hoofd geplaatst van een vermogend handelhuis, had hij zich de taak van het rondreizen voorbehouden, om toch vooral aan zijne oude gewoonten, die hem zoo lief waren, getrouw te blijven. Dertig jaren lang, had de Heer Lombard *Frankrijk* in alle rigtingen doorkruist, en, zoo als hij zich liet voorstaan, *harten veroverd* in al de Departementen. Hoe 't zij, de man was wel genoeg, om eenige waarschijnlijkheid te geven aan hetgeen hij er van verhaalde. Groot voorstander van den ongehuwden staat, waar hij alle mogelijke partij van wist te trekken, had hij evenwel Leon's neigingen nooit zoeken te bestrijden. Verdraagzaam in den echten zin, had de Heer Lombard als beginsel aangenomen, om, elk zijne keus latende, niemand tegen te werken. Ter gelegenheid van zijne laatste vertrek, voor een togtje van langen duur, had hij tot zijn neef gezeid:

—» Treur niet, jongelief: ik neem het op mij, om onder weg een aardig vrouwtje voor u te zoeken, waar niets op te zeggen valt; ik zal de zaak beklinken, en dan hebt gij niets anders te doen, dan maar te komen trouwen. [illegible]; ik ben nog al handig in dat werk. Eer 't eene maand verder is, zult ge van mij hooren."

De Heer Lombard had woord gehouden; drie weken na zijn vertrek schreef hij aan zijn neef.

Ik heb 't genoegen, lieve vriend, u te berigten, dat ik, volgens afspraak, iets uitmuntends voor u heb opgedaan: een jong meisje, engelachtig schoon, met heerlijke blaauwe oogen, blond haar, de eenigste dochter van eene moeder, die een goede vijftien duizend kroonen rente aan vaste goederen bezit. De bruidschat is op honderd duizend franken bepaald. Ik hoop, dat ge over mij niet klagen zult. Neem de reis aan, zoodra ge dezen brief ontvangt, en trouw hoe eer hoe beter. Ik zal bij uw huwelijk niet tegenwoordig kunnen zijn, daar ik onverwijld naar *Marseille* moet, en mij een paar maanden in *Provence* zal dienen op te houden. Bij mijne terugkomst, zal 't mij regt aangenaam zijn u als een gelukkig echtgenoot weêr te vinden. Inmiddels, wensch ik u van ganscher harte alles goeds. Vaarwel, lieve vriend.

Uw liefhebbende Oom,
ISIDOOR LOMBARD.

P. S. Zie hier den naam en het adres van uwe vrouw: Mejufvrouw Euphrasie Dutillois, bij Mevrouw Dutillois, hare moeder, te *Bony*, bij *Montargis*.

Die brief voerde Leon ten top van vreugde. Hij vertrok lustig, vol hoop, en droomende van eene gulde toekomst. Te *Fontainebleau*, hield de Diligence stil, en de Conducteur gaf de reizigers twintig minuten om te eten. In eene aangrenzende kamer, hadden andere reizigers eener Diligence, die van *Lyon* kwam, juist gedaan met eten, en maakten zich gereed om de reis weder aan te nemen, toen de Gendarmes opdaagden, en naar de paspoorten vroegen, die in het rond opgehaald en naauwkeurig onderzocht werden: want er was toen juist, de Hemel weet wat zamenzwering uitgelekt. Na het verrigten van al de gebruikelijke formaliteiten, gingen de Gendarmes de

beide tafels rond, en stelden elk, onder 't aflezen van de namen, zijn paspoort weêr ter hand.

Terwijl Leon in de rigting naar *Montargis* voorspoedde, sprak men over hem te *Bony*. Euphrasie Dutillois verdiende de lofspraak, die de Heer Lombard op hare schoonheid had gehouden: 't was een allerliefst meisje, hetwelk geen ander gebrek had, dan dat het wat eigenzinnig was, zoo als alle bedorven kinderen, en, uit dat oogpunt, was zij voor Leon volmaakt berekend. Erfgenaam van vijftien duizend kroonen rente, was Euphrasie te rijk, om te *Bony* een man te vinden naar haren staat: ook had er zich geen enkele vrijer opgedaan, anders dan een neef, Pamphile Jovin, een lompert, dien zij had afgewezen, doch die niet los liet, en maar telkens terugkwam. De Heer Lombard, bij het doortrekken van *Montargis*, herinnerde zich, dat wijlen Mijnheer Dutillois, zijn vriend, bij zijn overlijden, eene weduwe, eene eenigste dochter, en een vrij aardig vermogen had nagelaten; hij begaf zich naar *Bony*, vond Euphrasie naar zijn zin, en deed zijn voorstel, dat men aannam. Jovin stond er van verslagen; hij had gerekend op zijne halsstarrigheid, en de weinige keus, die het meisje te *Bony* gelaten werd, doch toen er een mededinger uit *Parijs* zou opdagen, toen werd de arme drommel hopeloos. Nadat de Heer Lombard, 't huwelijk van zijn neef zoo ver in orde had, was hij vertrokken; Leon moest zeven dagen later te *Bony* aankomen. Mevrouw Dutillois onderhield hare dochter over hare toekomstige regten en verpligtingen; Euphrasie die sedert een uur in zwijgend nadenken verzonken zat, viel haar moeder eensklaps in de rede.

— »Mij dunkt," zoo sprak zij, »dat we toch wat gaauw zijn geweest met dien Mijnheer Durand hier te laten komen, enkel op de goede getuigenissen, die zijn oom van hem geeft."

— »Mijnheer Lombard," hernam Mevrouw Dutillois, »is veel te braaf man, om ons te bedriegen. »Bovendien, mijn Notaris heeft alles onderzocht."

— »Ik twijfel niet aan de zes duizend kroonen rente van Mijnheer Durand; ik wil wel gelooven, dat hij van goede familie is, en er op zijn gedrag niets te zeggen valt; doch dit alles is goed voor u: uwe verantwoordelijkheid als moeder is daardoor gedekt; gij zult u dochter voegzaam hebben uitgehuwd; maar voor mij is er meer noodig: ik zou verlangen dat die Mijnheer mij ten minste beviel, en ik meen te hebben opgemerkt, dat Mijnheer Lombard, met al den lof, dien hij 't karakter van zijn neef toezwaaide, geen woord repte van zijn persoon.... of hij er goed uitzag enz."

Ik moet bekennen, dat de Heer Lombard zich op dat stuk met alle bescheidenheid had gedragen, en wel, om deze zeer eenvoudige reden, dat Mijnheer Lombard slechts eene soort van mannelijk schoon kende. Om in zijn oog een fraai man te zijn, moest men vijf voet acht duim halen, breede schouders eene roode kleur en vervaarlijke bakkebaarden hebben. Leon nu was verre van die schitterende voorregten te bezitten; ook had de Heer Lombard, die hem door de natuur stiefmoederlijk bedeeld achtte, zich daaromtrent slechts in deze bewoordingen uitgelaten: »ik houd mij bijna verzekerd, dat ge hem niet onknap zult vinden." Die dubbelzinnige uitdrukking had Euphrasie twijfel en bekommering gebaard.

— »Welnu," sprak Mevrouw Dutillois, »gij zijt nog nergens aan gebonden: daar is nog niets onherroepelijk. Morgen zult ge Mijnheer Durand zien; bevalt hij u niet, dan maken we ons van hem af.... Maar, ik zou wel durven wedden, dat hij u bevallen zal."

— »Daar hebben we 't: op uw goed vertrouwen, laat ge 't aankomen; en daarom glijdt ge zoo luchtig heen, over dat gezegde: »dan maken we ons van hem af." Meent gij dan, dat het zoo gemakkelijk gaat, om iemand in 't aangezigt te zeggen: »Gij bevalt ons niet, we vinden u naar en leelijk?" Zoodra ik maar zeggen wil, moeder: zijn wij daar eenmaal aan toe, en moet er 't hooge woord uit, dan zal uwe verlegenheid toe groot zijn, en zal ik u zoo in den neep zien, dat ik, uit louter medelijden, en alleen om u uit het geval te redden, den man maar trouwen zal, zoo als hij is. O, ik weet hoe lijden op dat.... stuk!.... Gelukkig, schiet mij daar een middel in, om alles te plooijen."

— »Welnu, laat hooren?

(*Het Vervolg hierna.*)

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 1sten dezer, de Nd. Am. *Creole*, Kapt. Hodge, van Boston; hebbende 27 dagen reis.

UITGEKLAARD.

Den 29sten Maart, Schip *Dina Maria*, Kapt. A. Allers Jr., naar Amsterdam; lading: 271 vaten Suiker, 6 balen leelie Koffij, 36 balen schoone en 2 dito vulle Katoen.

Den 2den dezer, de Nd. Am. Brik *Cadet*, Kapt E. Babson, naar Boston; lading: 242 vaten Melassie.

Advertentien.

De Majoor Kommandant der Schutterij de *Quotisatie-lijst* der Contribuabelen voor de Schutterij van de *Commissie tot Quotisatie* ontvangen hebbende, geeft mits deze aan de belanghebbenden kennis, dat naar aanleiding van art 23 den Publicatie van 31 December 1835, dezelve lijsten, van *heden* af tot en met den 11den dezer, op de gewone Kantooruren (zijnde van des ochtends 8 tot des middags *twee* uren), ten Kamore van den Kwartiermeester H. BENJAMINS zullen ter *visie* liggen.

Paramaribo, den 3 April 1838.

De Majoor Kommandant der Schutterij,

P. FIERS SMEDING.

TRANSPORTEN.

(9444) Den 17den Maart 1838. R. VAN RHEE, aan H. M. E. BETTING, voor hare minderjarige Kinderen, met name: JAN FREDRIK BETTING en COENRADUS EGBERTUS BETTING, van het Huis en Erf, staande en gelegen alhier, aan de *Wagewegstraat*, bekend onder O. W. La. D. No. 125 en N. W. La. B. No. 176.

Idem. EVA van FREDRIK, aan A. B. FREDRIK, van de *helft* in het Huis en Erf, staande en gelegen aan de [illegible], bekend onder Buitenzorg La. A. No. 7. en O. W. La. A. No. 6.

Den 19den [illegible] GOEDE Wed. J. MUNTZ, aan CAREL ISAK WILLEM MUNTZ, van het Huis en Erf, staande en gelegen alhier op de hoek van de *Wageweg-* en *Rust en Vredestraten*, bekend onder O. W. La. D. No. 944 en N. W. La. B. No. 125.

Den 20sten. JOHANNES RELOTIUS, aan CHARLOTTE RELOTIUS, van een zesde gedeelte, in het Huis en Erf, aan de *Saramaccastraat*, O. W. La. D. No. 570 en N. W. La. B. No. 62.

Idem. M. A. KEIJSER, Vendumeester dezer Kolonie, aan D. M. SANCHES, van de Plantagie *Mislukt Bedrog*, gelegen aan de *Tapoeripa kreek*.

Idem. Dezelve, aan JACOBA ELISABETH DUNCAN, voor hare minderjarige Dochter JACOBA SOPHIA ANGENETTA MARGARETHA DUNCAN, van de Plantaadje *Buitenrust*, gelegen aan de rivier *beneden Commewijne*, aangekomen hebbende de Weduwe CATHARINA OSBORN geboren STUART.

Idem. Dezelve, aan P. NEMELC, van het Het Huis en Erf aan de *Steenbakkersgracht*, bekend onder O. W. La. D. No. 629 en N. W. La. D. No. 76, aangekomen hebbende Mr. H. R. HAIJUNGA.

Den 27sten. ELIAO NAHAR, aan J. P. L. WEIMANN, van een plek Gronds, met de daaropstaande Steenenvoeten, Steenenkeuken, Put en Steenenmuur, van het Erf, gelegen aan de *Waterzijde*, op den hoek van de *Jooden Breedestraat*, bekend onder O. W. La. D. No. 387 en N. W. La. C. No. 97.

Idem. J. J. G. SPILKER, aan M. M. DE HART Jr., voor zich, en als de rato caverende, voor C. J. VAN WEST, met wien hij is negotierende onder de Firma VAN WEST & DE HART, gevestigd te *Amsterdam*, van de Plantaadje *de Eendragt*, cum annexis, gelegen aan de *Commetuana kreek*, bekend in de Divisie *boven Commewijne*, La. C. No. 2.

Idem. Denzelven, aan dezelven, van de Plantaadje *Sardam*, cum annexis, gelegen aan de rivier *Cottica*, bekend in de Divisie *beneden Cottica*, La. F. No. 63.

Den 29sten. H. J. GELDERLIN, aan FERDINAND CORDUA, van de Grond *l'Esperance*, gelegen aan de *Para kreek*.

Idem. Het voormalig Vendukantoor, aan J. J. G. SPILKER, van de Houtgrond *la Nouvelle Entreprise*, gelegen in *rio Saramacca*, ter linkerhand in het opvaren tusschen de Houtgronden *la Ressource* en *Willemshoop*, ter grootte van 500 akkers land, en bekend op de Generale Schetskaart onder No. 339.

Idem J. J. G. SPILKER, aan JACOBUS GOEDE, van den Houtgrond *la Nouvelle Entreprise*, in alles als voren.

Den 30sten. A. WILDEBOER qq. Boedel P. F. ZIEGESAR, aan ANDRIES PREGER, van het Huis en Erf, aan de *Zwartenhovenbrugstraat*, bekend onder O. W. La. D. No. 479 en N. W. La. E. No. 219.

Paramaribo, den 4 April 1838.

De Griffier van het Geregtshof te *Suriname*,

A. van MEERTEN.

(14207) Op HEDEN des voormiddags ten 9 uren, zal de CURATOR en WEESMEESTER bij het Departement der *Onbeheerde Boedels en Weezen*, door en bij den Vendumeester M. A. KEIJSER, publiek doen verkoopen:

Eene [illegible], *SCHAPEN*, *GEITEN* en [illegible], aankomende den Boedel van wijlen den Heer LOUIS SLOTEMAKER, zijnde dezelve te bezigtiging op de Stal van den Heer WEIJLER.

Paramaribo, den 6 April 1838.

M. N. ARLAUD,

2de Commies.

SURINAAMSCHE MAATSCHAPPIJ

[illegible]

Weldadigheid.

[illegible]

VERGADERING van HOOFDBESTUURDERS en ONDERSCHEIDENE COMMISSIEN, op Dingsdag den 10den April 1838, 's avonds ten 7½ uren, in het [illegible] van de Loge *Concordia*.

Schepen in Lading.

Naar Amsterdam:

Het Nederlandsch Kofschip *Catharina*, Kapt. H. H. Bakker. — Adres bij Leijsner en Scheffer.

Het Schip *Maria Frederica*, Kapt. K. B. de Weerd. — Adres bij Gebroeders Reijns. — Vertrekt 7 April.

Het snelzeilend Kofschip *Wilhelmina Frederica*, Kapt. J. H. Bodenab. — Adres bij Degenhard en Kramer.

Het Barkschip *Catharina*, Kapt. K. M. Hillers. Adres bij Degenhard en Kramer. — Sluit 7 April.

Ter Drukkerij van FUCHS & CAMPS.